

„Soča“ izhaja vsak četrtek in velja s pošto prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.50
Pol leta „ 2.30
Četrt leta „ 1.20

Pri oznanilih in prav tako pri „poslanicah“ se plačuje za navadno trisporno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 2 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 10 soldov v Gorici v tabakarnici v Trstu v tobakarnici serina 60^{ca}.

Naročnina in dopisi naj se blagovoljno pošiljajo pod naslovom: Viktor Dolenc v Gorici. — Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalci in drugim neprimernim se naročnina zniža, ako se oglase pri uredništvu.

Glasiloslovenskega političnega društva goriškega za brambo narodnih pravic.

Za obletnico Lavričeve smrti.

Narodu, kterega izobraženi sinovi ne posnemajo dejanja njegovih zares zasluženih rodoljubov, ni se nadejati lepe prihodnosti. — O blaženi Oče, kje si! Ne morem razodeti svojih misli in čutov, kateri so mi pretresali srce in duh, ko sem videl v nesrečni sobi 3. marcija p. l. tvoje mirno ležeče truplo pred seboj. Ne morem pozabiti tvojega svarilnega pogleda in tvoje prijateljske besede. Vedno sem hrepenel po tebi, kterega neoskrunjeno, rahločutno in domoljubno srce sem dobro poznal. Močno čutim tvojo izgubo, pridružil bi se rad komu drugemu, ali nij ga. Dolgo časa je iskalo moje oko moža, kateri ne živi za-se, ampak za slovenski dom. Našlo je v tebi človeka, kateri je radovoljno prenašal vse bolečine in nezdode, da se je le narod veselil. Srčni tvoji bolečini, ktera te je trpinčila od zore do mraka, od mraka do zore, se je pridružila še telesna bolest, in obe so ti podelile zazeljeni mir. V tvojem življenju te niso poznali in te ne bodo, dokler se bude svet zibal v posvetnem veselju. Sveta pripovedovati, koliko trpi blago srce, ktero nosi v sebi gorje vsega človeštva, je prazno delo, kdor sam čuti, ta vé, kakošno si breme si naložil.

Lavričevo življenje in delovanje je že na vsi strani na drobno popisano. Znano je vsem, da je bil velik prijatelj in podpornik šole obiskajoče mladine, da je bil izbuditelj narodnega življenja na Goriškem, da se je močno trudil za boljše materijalno blagostanje naše domovine. Znano je vsem, da ni kot advokat uporabljal svojih duševnih moči za mastne dohodke, da je noč in dan premišljeval, kako mu bode mogoče z največjim uspehom delovati za domovino, da je bilo njegovo največje veselje naduševati nevednega kmeta za svobodo in njegove pravice. O vsem tem nočem govoriti. Razpravljati pa hočem vprašanje, kedo naj izvršuje krasno Lavričevo poslednjo voljo.

Predno se je naš oče preselil iz te solzne doline v boljše življenje, napisal je sledeče besede: „Narod naj slovenski moj živi, naj se razveta in naj napreduje duševno in materijalno, kar mogoče.“ S temi besedami je hotel reči: Naj narod postaja od dne do dne bolj moralen, ker brez morale se ne more misliti dolgo trajajoče pravo srce, naj se njegove duševne moči močno razvijajo, da se zavé svojega sve-

tega poklica in svojih pravic, in naj se množi njegovo pozemeljsko bogastvo, da dospé do samostalnosti. Za te lepe ideje boril se je vse svoje žive dni. Edino plačilo za njegov trud in skerb mu je bila zavest, da je spolnil svojo sveto dolžnost. Kedo ima izvrševati to častno nalogo? Izpeljevati poslednjo Lavričevo voljo je moralna dolžnost onih slovenskih mož, kateri so se posvetili višjim študijam in kateri zdaj med nami poslujejo kot uradniki, advokati, notarji, zdravniki, učitelji. Kratke sanje! Ko so bili ti gospodi še na univerzi, gojili so najlepše misli o zlati narodovi svobodi, poterjevali so obljubo s prisego, da bodo vedno živeli za narodove pravice in njegovo srečo. In kakošni so zdaj? Uradniki plazijo pred narodovimi nasprotniki, sramujejo se materinega jezika, njim je le na tem ležeče, da dobivajo mastne službe. In koliko dobrega bi ne storili, ko bi v njih vsaj še tlela rodoljubna iskrica! Advokati uporabljajo svoj bister razum v to, da kujejo iz narodove nevednosti cekine. S temi kavavimi denarji se razveseljujejo, mej tem ko narod strada in joka. Da niso drugi boljše od teh, ni mi treba dokazovati. Vsak gazi s trebuhom za kruhom, vsak le na to misli, kako da bi mogel izpiti zadnjo kapljico krvi našemu ljudstvu. Človek mora obupati nad človeškim poklicem videč, da se ti, kteri bi morali biti narodu uzor poštenosti in domoljuba, poslužujejo vsakega sredstva, da le zadostijo svojemu telesnemu poželenju. — Zalostno oziram se okrog, nikjer ne najdem uzvišenega značaja, vse leze le za veseljem in dobičkom. Kje hočem iskati tolažbe, kje zdravila za naš nesrečni narod. — Stoj! Mladina učeča se na univerzi, ktera si bila vedno pri sreči našemu očetu, do tebe obračam se z milo prošnjo: Bodi ti izvršiteljica Lavričeve oporoče. Tvoje roke so se čiste, tvoje srce je še neoskrunjeno, v tvoj duh se še lahko vcepi ona moč, ktera bode delila blagodejno zdravilo našemu narodu. Če pa hočeš biti vredna naslednica nepozabljivega rodoljuba, če hočeš častno nalogo dostojno in dosledno izvrševati, poslušaj glas svojega prijatelja. Predno gre truma vojakov v boj, preskerbi se s potrebnim orožjem in bojuje se tam hrabro, da se verne zmagonosno nazaj. Tudi ti moraš, predno stopiš v bojno življenje, omisliti si pravega orožja. Tvoje orožje naj bode: domoljubno srce, trden značaj in bister razum. Če hočeš ljubiti narod, ga moraš poznati. Opazuj torej natančno njegovo žalostno srce in mračni duh, njegove reve in težave. Vse to

ti bode srce omočilo, čutila boš z njim, kako nelzmer no nesrečen je. Trudi se in delaj potem, da mu pri sije zarija lepše prihodnosti. Ko pregledaš, da se približujejo boljši dnovi domovini, tajalo se ti bode srce veselja, v narodovi sreči najdeš svojo srečo. Zavest, da si spolnila uzvišeni poklic, ti bode pojila srce z radostjo, in le s to zapusti ta svet. Ti vidiš torej, da moraš biti podobna onemu ptičku, kterega so oslepili, da druge prijetnije razveseljuje se svojim petjem. Da ima značaj nelzmerno veliko moč v sebi, pred kterim so že trepetali knezi in bogatini, dobro veš. Če si hočeš prisvojiti trdnega značaja, moraš najpreje skušati, da obrazdaš svoje strasti in da poslušas vedno glas vesti. Vedi, le tisti more po moralnih načelih živeti, kateri ima prav malo potreb. Če ne ukrotiš svojih upornih želj, ne dosežeš svojega namena, ker človeško srce je nelzmerno lakomno, nikoli ni zadovoljno, vedno hrepeni po časti in slavi, po veselju in uživanju. Zdad ti je življenje še neznan, ko ga pa spoznaš, sprevidiš, da se ti ponudi veliko priložnostij, ktere te bodo vabile, da zatajiš svoja sveta načela. Najbolj te bode uterjevala v tvojem doslednem mišljenju in delovanju zgodovina. Prebiraj v njej življenje veljavnih mož raznih narodov, kateri so darovali rajši svoje premoženje, celo življenje, kot da bi nezvesti postali svoji domovini. In kako blagodejno upljiva mirna vest na človeka. Ona ga tolaži v vseh nadlogah in prouzročuje v njem tisto harmonijo, tisto zadovoljnost, brez ktere se ne more nobeden srečnega imenovati. — Dandanes je le tistega beseda veljavna, kateri si je svoj duh izbistрил. Skerbi torej, da bodeš vselej pridno obiskovala kolegije in biblioteke in ne gostilne in kavarne. Uči se marljivo, da ne bodeš omahovala in udajala se, ko prideš v življenje, saj veš, tisti so največji klečplazi, kateri se niso temeljito izobrazili na univerzi. — Oborožuj se torej mladina z domoljubnim srcem, s trdnim značajem in z bistrim duhom, ker le s temi ti bode mogoče spolniti Tvoj sveti poklic. V Tvojem prihodnjem življenju bodi Ti narodova ljubljenska, tolažiteljica, svariteljica, braniteljica. — Povzdiguje ga k sebi, uterjaj med njim značaje, razširjaj vede, in priskerbi mu materijalno blagostanje. Mladina posnemaj očeta, da se bodo srca hladila.

LISTEK.

MORLAKI.

(A. L. Mozirski.)

„Brat z bratom, rod z rodom
Ruši svaku nezgodu.“
V. Gaj.

Morlaki so slovansko ljudstvo v južni gorati Dalmaciji. Prebivalci severnih dalmatinskih pokrajin na otoku Zader prištevamo k hrvaškemu deblu; prebivalce južne Dalmacije do Dubrovnika (Ragusa) k srbskemu. Morlaki so pa v sredi teh dveh narodov in so baje mešanica (?) Hrvatov in Srbov. — Kar se tiče telesne postave, običajev, navad in zgodovine se pa čni bolj bližajo Srbom, Črnogorcem, Hercegovcem in Bosnjakom. Z njimi imajo jednak jezik, jednako petje in poezijo. — Ime Morlak je tedaj znamenito in pomeni — Slovana. Pri Dubrovniku jih zovejo tudi hercegovske Morlake, a to le v zaničljivem pomenu.

Kakor so Črnogorci, Bosnjaki in srbski bratje velike, lepe, krepke postave, isto tako tudi Morlaki. Redko kedaj bodeš videl pod 5 čevljev, a gotovo množino 6 čevljev velike Morlake. Navadno so dolgi, suhi a kosteni. Kretine malo kedaj najdeš. — Oni so zdravo, krepko, utverjeno ljudstvo. Iz njih bi se dali rekrutirati najlepši grenadirski polki. V bivši benečanski republiki so bili Morlaki naj pogumnejši vojaci. Zgo-

dovina nas uči, da so se Morlaki, kakor vsi drugi Jugoslavlani, stopetv v 6. stoletju v iste kraje naselili, v katerih sedaj prebivajo. — Znamenito je tudi to, da so o njih tudi rimski in grški pisatelji baš tako pisali, kakor piše pisatelji dan danes o njih. — Tudi najdemo v Dalmaciji dan danes mej slovanskim ljudstvom baš take navade in običaje, kakor so jih imeli tačas njihovi stari pradedje. Za časa Rimcev so bili vsi Morlaki moškega spola oboroženi in to najdemo dan danes tudi. — Brez puške na ramenih, samokresa in handžara za pasom ne gre Morlak iz hiše. — Še celo pri navadnih opravkih ima Morlak seboj jedno orožje. V morlakovej hiši je vedno vse kakor v obsednem stanu; t. j. puške so vedno nabasane, smodnik vedno pripravljen. Morlaki so vojevit narod. Zgodovina leta 1869 nam spričuje. Kdor bode Morlake prvič videl, se bode prestrašil; noge se mu bodo šibile videčemu korenjake od nog do glave, črnega — zagorelega obraza. — Hoja Morlakov je lepa, ponosna, sigurna. — Kamenite, gorate kraje prekoračijo z neko gotovostjo in spretnostjo, katero mora človek občudovati. — Morlaki nosijo navadno dolge berke, podbradek pa brijejo. — Las na glavi ne strižejo; v tem se nekaj razlikujejo od Črnogorcov, kateri po turški navadi sprednji del glave strižejo. — Navadno spletó dolge, črne lase v kito, katero z mastjo namažejo in po hrbtu viseti pustijo, kar je tudi pri švicarskih planinskih dekletih navada. — Ta posel imajo navadno ženske, da svojim moškim kite spletó, kateri še na konci nekaj bisernic in drugo lepoticje dodajo. —

Glavo pokriva rudeča kapica, orientalni „fes“ imenovana, kakor je to navada na celem grško-slovanskem polotoku. — V nekaterih krajih, na pr. v Dubrovniku, nosijo tudi turški turban. — Nošnja Morlakov je različna. Večinoma je pisana. — Obleke si napravljajo iz nekega sukna, kateremu pravijo „rascia“. Rudeče sukno dobivajo iz Benedek; zadnje čase tudi iz Trsta in Nemčije. — Iz slabega sukna si napravijo plašč s kapuco. Ta plašč je tako velik, da se Morlak lahko z orožjem od nog do glave v njega skrrije. — Tak plašč se imenuje „kapanice“. Take plašče nosijo tudi Srbi, Albanezi in drugi, ter jim dobro služijo o hudem vremenu. — Nošnja Morlakov je skoro v vsakem kraju različna. Ipak je najnavadnejša: rudeči životnik, rujava sukna, svetlovišnjeve hlače. Obleko zovejo takole: „kapica“ — kapa; „kaporan“ — suknja; „čičerma“ životnik; „pascanice“ — usnjati pas za orožje. Za obuvale imajo „sandale“, ktere „opanke“ imenujejo. — Morlaki, kakor Albanezi, Grki, Turki in vsi levatiški narodi menijo, da je dobro glavo toplo držati in noge pa na hladnem, kar pa mi baš naopak delamo. — Radi tega oni glavo dobro zavijajo v topel turban, mej tem ko noge na hladnem imajo.* Morlaki so zlahtnega, lepega obraza, kakor vsi Slovani.

* Videl sem minulo jesen internirane Turke v Celovcu, katerim je v noge jako mrzlo bilo. Prašali so me, ali je tam huda zima in dosti snega, ker oni tega ne morejo trpeti. — Jako hudo jim je bilo in kolčili so se kakor „martički“.
PIS,

večjih prostorov si po iskat. Kakor sem slisal, jik je že tudi našel jako pripravniše, lepše in veliko bolj prostornejše nego je Segalova dvorana in njegova gostilnica. „Skušnje človeka uče“, ali pri g. Segalu ta pregovor malo ali nič ne izda, in da kar naravnost povem, niso le pretresni prostori krivi, da se poiščejo drugi. temveč tudi preslaba in jako draga postrežba, katera je vedno tista ob vsakej enaki priliki. In temu se moramo ogniti, če ne bi s časom ne bilo pri veselich nobenega ptujega go sta, kajti denarja ne zameta nikedo rad.

Sliši se, da misli Kanalska čitalnica napraviti precej po vel. noči velikansko koncertno besedo z jako zanimivim programom, in sicer že v novih prostorih, in se je bajé že sestavil poseben odbor, ki bode vse potrebno preskrbel, katerega naloga je tudi na vso moč delati, da se bode veselica sijajno zvršila. S to veselico hočejo Kanaleci svetu pokazati, da je Kanal, kakor je rajaki Lavrič rekeli, res slovensko gnezdo, in da so Kanaleci vredni imena prvih sinov majke Slave. Pokazati hočejo, kaj zamorejo, ako vse moči združijo, kterih se v slovenskem Kanalu primerno mnogo nahaja. Srčno želim sijajen uspeh.

X.

Politični pregled.

V Gorici 1. marcija.

Ali bode ministerska kriza ali ne v Cislajtani, odvisno bode od Poljcev samih. Da je temu res tako, izprevideli bodo naši čitatelji iz naslednjih verstic. V zadnji številki poročali smo, da se je doseglo porazumljenje v bankinem vprašanji mej obojestranskimi ministri. Vendar ministerstvo madjarsko nij se zadovoljilo s tem, ampak zahtevalo je od takrajlitavskega poročstva, da bode dogovorjen modus v bankinem vprašanji gotovo tudi poterjen v cislajtanskem državnem zboru. V to svrhu sešli so se vsi klubi ustavoverne stranke na vabilo ministerstva in razložilo se jim je, kaj se je skovalo z madjarskim ministerstvom. Zborovanje, kojega se je udeležilo 185 ustavaških glav, bilo je jako živalno, kajti predlagali ste se dve resoluciji, katerih jedni je bil otac znani dr. Herbst, drugi pak tudi znani dr. J. Kopp.

S perva je prav za prav predlagal dr. Herbst tako resolucijo, po kateri bi se imelo brezpogojno privoliti v oni način preustrojenja banke, kakoršno se je sklenilo mej obojimi ministri, a ker je videl, da bi ne dobil večine mej svojimi pajdaši za tak predlog, preustrojil je svojo resolucijo tako, da niso v principu proti nakanjenemu preustrojenju banke, da si pa pridržujejo svoje mnenje o imenovanji dveh bankinih vice-guvernerjev in sploh o celej nagodbi izraziti, ko se predloži v pretresovanje državne zboru.

Pri glasovanji o obeh resolucijah sprejela se je Herbstova z 122 glasovi proti 63.

Stoprav po vsem tem poslal je ministerski predsednik Auersperg tudi Hohenwartu in voditelju Poljcev, Groholskemu, vabilo, da bi se po-

trudila k njemu, ker oima tudi njima razložiti ali poročati o odloženem porazumljenju v bankinem vprašanji z madjarskim ministerstvom; a Hohenwart in Groholski odbila sta odločno vabilo, ker jima je stvar uže dovolj znana iz časopisja, vendar Groholski se je tako izrazil, da se nič kaj prav ne vé, bodo-li Poljci brez pomisleka protjali za ustanovljeni bankin dualizem. Mej tem je pak naše ministerstvo objavilo madjarskemu, da je sprejetje dogovorjenega bankinega modus — a gotovo in ministerstvo madjarsko bilo je po našem cesarju zopet poterjeno.

S katero gotovostjo se je moglo tako izjaviti naše ministerstvo, dozdeva se nam čudno, kajti poleg onih 63 ustavaških protivnih glasov, bode gotovo proti dualizmu banke nad 50 poslancev desnice; in če se tem še nad 30 Poljcev pridruži, potem je večina proti ministerstvu in razdvojenju banke. Ministerstvo moralo si je torej gotovo zagotoviti poljske glasove, predno je poslalo ono izjavo madjarskemu ministerstvu. Mogoče je tudi, da nij to še res, da se pa vendar upa Auersperg pridobiti poljske glasove, kar nij mogoče, če pomislimo, kolikokrat so uže poljski poslanci, ne vemo, vsled kake hasljive oportunitete uže marsikatero ustavoverno ministerstvo rešili propada. Poljskemu kavalirstvu nij treba nego par sladkih besedic in pridobljeno je, to nas uči zgodovina našega ustavnega življenja.

Hočemo videti, kaj bode iz te moke.

Isto tako so tudi madjarski ministri svojemu parlamentu poročali o stanji nagodbenega vprašanja, s čemer niso poslanci kaj zadovoljni. Piše se, da se vsled tega rust uže komej ustvarjenja liberalna stranka. Baron Sennyej je tudi javno v madjarski zbornici povedal, zakaj nij sprejel cesarjev nalog sestaviti novo ministerstvo. On je namreč zahteval, naj se vsa nagodba, katera je na slabem temelju zidana, prekucne ter znova počne zidati, kar je pa cesar odbil.

Ali se sklene mir ali ne mej Srbijo in Turčijo? To vprašanje je bilo celi teden na dnevnem redu političnega življenja. Velika skupščina serbska sešla se je pred par dnevi in nemško časopisje hotelo je vedeti, da je večina skupščinarjev proti sklepu miru in za nadaljevanje vojske, nad čemer smo dvomili, kajti za vojsko je treba mnogo denarja in tega Srbija nima, Rusija ga pa sama za-se potrebuje, ker se oborožuje na vse kriplje. In res nam uže prinašajo denašnji berzozjavi poročilo, da je večina skupščine za mir. Ne tako gladko bo sklepati mir s Černogoro, kajti ona zahteva svojim slavnim zmagam primerno razširjenje svojih mej, v kar Turčija težko privoli; dogovarjanja in porazumljevanja se najberže zavlečejo tako dolgo, da prične Rusija boj s Turčijo, v katerem bode Černogora zaveznica Rusije. Černogorci so uže sedaj pripravljene na boj, kajti, kakor se nam iz zanesljivega vira poroča, zbranih je 15.000

tedaj se prijateljska zveza razruši in to pomeni veliko nesrečo za celo okolico; radi tega naj tudi ona pričakujeta božjo kazen.

Pri Morlakih velja tudi še dandanes „krvarina“ (Blutrache). — Morlak ima še vedno geslo, katero bi se v nemščini tako-le tolmačilo: „Wer sich nicht rächt, heiligt sich nicht.“ — Oni tedaj menijo, da maščevanje — česti človeka. — Tega mnenja se tudi trdo drže in tako tudi postopajo. — Ako je na pr. danes umorjen bil Morlak, je dolžnost njegove najbližnje zlahte moškega spola maščevati se. — Ako je pa še mladoleten in se ne more maščevati, tako pridejo njegova zlahta, znanci in prijatelji k njemu, katerim mora prisegati, da se bode maščeval. — Ako je pa otrok še v zibelki, mu prinese mati očetovo krvavo srjaco in jo postavi otroku na zibelko in joga joč kaže mu, kaj se je zgodilo. — Če je pa sin uže doraščen fantin, prosi ga klečeča z dvignjenimi rokami in zahteva, naj se on maščuje. Na to mu izroči očetovo puško v roke, ter prosi, naj ko hitro mogoče svojo dolžnost izpolni. — Tedaj krvavo maščevanje je pri Morlakih in sploh pri jugoslovanskih narodih globoko ukoreninjeno in se ne da iztrebiti. — Prav je imel torej slavni Palacky, kateri je malo časa pred smertjo pri svoji slavnosti dejal: „Slovani po naturi svojej ne terpi, da bi mu se krivica delala, a ion sam nikomur krivice noče delati.“ — Priča temu je — jugoslovanska vojska.

fabriki Černogorcev, dobro preskrbljenih in oboroženih, kateri čakajo le povelja, da zopet zgrabijo puško in bandžaro in sklanjivst Močno vré zopet mej M. I. in Turčijo. Povod temu je velikanska nesigurnost pred Turčijo ob drugy mej. Miriditi napadli so uže jedno turško mesto in odvedli od tams nekotiko turških begov, katerih nočejo Miriditi zapustiti, dokler ne izpuste Turci jednega miriditskega vojvode, katerega imajo za avobčasov zaporu. Tudi Miriditi uže valj bode sigurno vajeden s Černogorci proti krutemu Turčinu, ko hitro začne Rusija boj s Turčijo.

Kaj vse vedó nekateri nemski in angleški listi o Rusiji, s čemer pitajo svoje čitalce, je uže več nego smešno. Sedaj govorejo, da se Rusija razorožuje, drugi dan napovedajo, uže prekorači reko Prut; potem zopet pišejo, da je ruska vojska demoralizirana ali podpihovana in da noče iti v vojno proti Turkom, če se jim ne obljubi, da se uvede tudi na Ruskem ustavno življenje. Kakor mora vsakdo vedeti, same budalosti. Rusija pripravljena je uže na boj in se še pripravlja; marširala bode, da podere meršavo turško postavo in jo s čim boljšim nadomesti, naj bode s tem Anglija zadovoljna ali ne.

Razne vesti.

Solkanski rodoljubje napravijo v nedeljo, 4. t. m. ob 7 uri zvečer v Mozetičevi dvorani v Solkanu tihi večer v spomin Lavriča. Program je sledeči: 1) „Hej Slovani“; 2) Govor o Lavriču; 3) „Blagor mu“; 4) Šta čutiš; 5) „V dolini tih.“ — Po izvršenem programu začne domača zabava. Dvorana bo okinčana s sliko dr. Lavriča.

Ajdovsko društvo „Edinost“ nabralo je potrební denar, s katerim si napravi lep oder v društvenih prostorih. V kratkem napravi društvo besedo v spomin ranjcega dr. Lavriča, katere čisti dohodek je namenjen za Lavričev spominek. Da so Ajdovci zmožni, kaj lepega izvršiti, je uže obče znano, saj imajo tudi dovolj izvrstnih moči na razpolaganje. Le prave harmonije se je do sedaj pogrešalo, v katerem obziru pa se je v zadnjem času obrnilo na boljše.

Dornberška čitalnica napravi prvo nedeljo po veliki noči veliko besedo s petjem, igro, deklamacijami, govorom itd. Čisti dohodek namenjen je za Lavričev spominek. Sliši se, da bode sodelovalo tudi pevsko društvo „Slavec“ in najboljše moči iz Primorskega. Natančni program objavi se kesneje. Dornberžani so v narodnih zadevah vedno mej prvimi. Živili!

Za Lavričev spominek so darovali gg. N.N. iz Gorice f. 2. — H. iz Gorice f. 1. — skupaj 3 gl.

Lavričev začasen spominek na njegovi gomili bode postavljen v saboto 3. t. m. V nedeljo, 4. t. m. ob 11. zjutra, se bodo zbrali pri spominu gorški spoštovalci in prijatelji ranjkega in bode zapal zbor slovenskih pevcev na grobnico. — Zvečer pa nekde napravijo nekateri rodoljubje v čitalničnih prostorih tihi večer. Sliši se, da pošljejo 4. t. m. tudi nekateri rodoljubje vence na gomilo ranjkega. — Spominek je 8 čevljev visoka piramida iz nabrežinskega kamna s primernim napisom, in je le začasen, ker pravi spominek se postavi v javnem kraju, kakor želi večina darovalcev, in ozirati se je tudi na to, da se bode gorški mirodvor v kratkem prenesel v drugi kraj.

Nekateri darovalci za Lavričev spominek, ki so samo podpisali, pa plačali ne, so prošeni, da plačajo podpisane svote do 8 t. m.

Javni občni zbor društva Sloga. Odbor društva je sklenil v seji 1. t. m., da bode občni zbor društva „Sloga“ v nedeljo, dne 18. t. m., pri Rečki blizo Ajdovščine točno ob 3. uri popoldne. Dnevni red je sledeči:

1. Govor predsednika;
2. Govor in nasvet o banki za osebni, kmetijski kredit; govori g. prof. Povše.
3. Na kak način bi se mogli znižati davki, govori g. Leban iz Černic.
4. Prošnja na deželni obor, da priobčuje sklepe svojih odborovih sej v deželnih listih.
5. Nasveti družabnikov.

Tepež. V pondeljek so nekateri gorški mladeniči, menda še pijani od nedelje, začeli prepit v neki gostilni, katerega so prenesli po tem na ulico za mesnicami. — Izid tepeža je bil, da je ostal eden ma tleh ranjen z nožem. Ker je žandarmerija to zapazila, pršla je hitro na mesto ter odpeljala 6 onih vročih v luk-